

Srf konsulterna

REMISSVAR

2025-04-29

Finansdepartementet

fi.remissvar@regeringskansliet.se

marcus.andersson@regeringskansliet.se

Remissvar: Betänkandet Moderna och enklare skatteregler för arbetslivet (SOU 2025:4), dnr Fi2025/00072

Srf konsulternas förbund

Srf konsulterna är Sveriges ledande branschorganisation inom redovisning och lön.

Srf konsulterna grundades 1936 och verkar för en sund branschutveckling med fokus på nytta för företag och samhälle genom att skapa hög kvalitet i företagets redovisning.

Srf konsulterna erbjuder professionell utveckling via auktorisation, branschstandards, information och ett stort utbud av utbildningar inom redovisning, skatt och juridik.

Srf konsulterna har 7 000 medlemmar, varav cirka 3 600 är Srf Auktoriserade Redovisningskonsulter och Srf Auktoriserade Lönekonsulter, som bistår cirka 300 000 svenska och utländska företag.

Den som är auktoriserad konsult står under tillsyn och kvalitetskontroll från Srf konsulterna.

Auktorisationen är en kvalitetsstämpel som står för hög kompetens, erfarenhet och affärsnytta. Genom auktorisationen tydliggörs kvalitetssäkrade redovisnings- och lönetjänster till nytta för företagen.

Mer information finns på www.srfkonsult.se

1 Remissvar

Srf konsulternas förbund är generellt positiva till de regler som presenteras i förslaget Moderna och enklare skatteregler för arbetsregler. Srf konsulterna vill däremot framföra några synpunkter på förslaget.

2 Varierande begreppsanvändning

I olika rapporteringar som företagen ska göra används olika begrepp för i princip samma sak som till exempel tjänsteställe, arbetsställe, arbetsplats. Tjänsteställe är det begrepp som används i inkomstskattelagens mening och som är föremål för förslag till lagändring i den här utredningen.

I arbetsgivardeklarationen på individnivå och i kontrolluppgifter ska arbetsgivaren ange arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m. (15 kap. 9 § skatteförfarandelagen). Uppgift om arbetsställesnummer har ingen skatterättslig funktion utan används av Statistikmyndigheten SCB, för statistik om sysselsättning. Huvudregeln är att arbetsstället är den plats där den anställda utför huvuddelen av sitt arbete.

I arbetsgivardeklarationen på individnivå och i kontrolluppgifter ska även arbetsplatsens adress, om betalningsmottagaren endast har haft en arbetsplats i en och samma anställning under beskattningsåret anges (15 kap. 9 § skatteförfarandelagen). Med arbetsplatsens adress avses i detta sammanhang den skattskyldigas tjänsteställe enligt 12 kap. 8 § inkomstskattelagen.

Mot bakgrund av vår samverkan med branschens aktörer och vår insyn i den praktiska tillämpningen ser vi att den varierande begreppsanvändningen skapar osäkerhet i rapporteringen. Srf konsulterna anser därför att det är önskvärt att, i den mån det är möjligt, använda samma begrepp om det är samma sak som avses. Färre begrepp gör det lättare för företagen att rapportera och det blir enklare och mer begripligt. Srf konsulterna är medvetna om att detta inte ligger i utredningens uppdrag, men vill ändå uppmärksamma att om olika begrepp används för samma sak vilket försvårar för företagen som ska rapportera.

3 Bestämmande av tjänsteställe (avsnitt 6.5)

Srf konsulterna anser att det är bra att bestämmelserna om tjänsteställets placering förtydligas och förenklas. Däremot lämnar vi ett par synpunkter där vi anser att lagtexten behöver förtydligas eller förändras.

3.1 Fastställande av tjänsteställe vid distansarbete (avsnitt 6.5.2)

Distansarbete är något som är vanligt förekommande efter pandemin och många arbetsgivare har anpassat arbetet och arbetsplatserna efter att de anställda i olika omfattning arbetar på distans. Det innebär ofta att arbetsgivaren har reglerat hur många dagar i veckan som den anställda *ska* vara på arbetsplatsen. Detta för att säkerhetsställa att företaget kan bibehålla företagskulturen, samarbeten och den sociala kontakten mellan de anställda. Övrig tid får den anställda arbeta på distans.

I förslaget framgår att fastställandet av tjänstestället för den anställda ska göras utifrån arbetsgivarens avsikt vid anställningens början om hur den anställda ska utföra arbetet. Den omständighet att den anställda kan välja att utföra arbetet på distans från en annan plats ska inte beaktas (förslaget 12 kap. 3 a § 1L). Detta förtydligas i utredningen genom att grundavsikten ska vara att arbetet *ska* utföras på den anvisade platsen i en viss, bestämd omfattning och att arbetstagaren strikt sett inte är välkommen till arbetsgivarens arbetsplats under denna tid (s. 104).

Srf konsulterna anser att arbetsgivarens avsikt ska vara avgörande vid bestämmande av tjänstestället även när det finns en överenskommelse om arbete på distans. I den praktiska tillämpningen regleras i överenskommelsen om arbetets utförande mellan arbetsgivaren och arbetstagaren med antalet dagar som arbetstagaren *ska* vara på arbetsplatsen. Detta styrs som ovan framgår av andra övervägande än skatterättsliga. Resterande dagar *får* den anställda utföra arbetet på distans. Vikten som man i utredningen lägger på att arbetstagaren *ska* utföra arbetet på distans har alltså ingen förankring i hur överenskommelserna idag ser ut på arbetsmarknaden. Enligt Srf konsulternas mening är det tveksamt om en arbetsgivare i en överenskommelse med en anställd skulle reglera vilken tid som *ska* utföras på distans. Arbetsgivaren vill styra antalet dagar som den anställda ska vara på arbetsplatsen utifrån företagets krav trots att större delen av arbetet utförs på distans. Detta trots att avsikten hos arbetsgivaren är att arbetet ska utföras på distans. Om det i en överenskommelse framgår att den anställda ska vara på arbetsplatsen en gång i veckan och att övrig tid får utföras på distans är det rimligt att den anställda har sitt tjänsteställe i bostaden.

Med anledning av detta anser Srf konsulterna att det inte är lämpligt att lägga så stor vikt vid hur överenskommelsen är skriven utan det avgörande ska även i detta fall vara arbetsgivarens avsikt. Srf konsulterna anser därför att lagtexten behöver omformuleras i detta avseende.

3.2 I regel dagligen (avsnitt 6.5.3 och 6.5.4)

I förslaget förekommer begreppet "i regel dagligen" i både 12 kap. 3 b och 3 c §§ IL i den bemärkelsen att den skattskyldige i regel dagligen på grund av arbetet ska besöka lokalen.

Srf konsulterna anser att det är bra att i lagtexten reglera omfattningen som den skattskyldige ska besöka arbetsgivarens lokaler. Begreppet är nytt och det kräver ytterligare vägledning i förarbetena för att innebörden av begreppet ska bli tydligt. I utredningen ges ett exempel där en person hämtar saker hos arbetsgivaren fem dagar ena vecka och tre dagar den andra veckan. Detta exempel anses innebära att den anställde i regel dagligen besöker lokalen. Men exemplifieringen blir inte tillräcklig eftersom det finnas åtskilliga fler förhållanden. Krävs det för regelns användning att den skattskyldige besöker arbetsgivarens lokaler varje dag under en vecka? Eller skulle det vara möjligt att regelbundet besöka lokalerna fyra dagar för att regeln ska vara tillämplig?

Enligt Srf konsulterna ger begreppet "i regel dagligen" inte tillräcklig vägledning i sin nuvarande utformning med tillhörande förklaring i utredningen. Begreppet behöver bytas ut mot ett mer kvantifierat begrepp som är mer vedertaget inom beskattningen. Det skulle till exempel kunna vara till övervägande del, uteslutande eller så gott som uteslutande. Ett begrepp som visar på att det inte behöver vara varje dag men ändå så gott som. Srf konsulterna är väl medvetna om även dessa begrepp lämnar utrymme för bedömningar.

3.3 På grund av arbetet besöker lokalen (avsnitt 6.5.3 och 6.5.4)

I förslaget förekommer begreppet "på grund av arbetet besöker lokalen" i både 12 kap. 3 b och 3 c §§ IL.

Regleringen innebär att vissa besök som görs i arbetsgivarens lokaler inte ska beaktas vid bedömningen. Så som exempel anges i utredningen besök som görs för att fika, äta lunch eller liknande inte är ett besök på grund av arbetet (s. 108). För att öka förutsebarheten anser Srf konsulterna att det bör framgå direkt av lagtexten att besök som görs för att fika, äta lunch eller liknande inte är ett besök på grund av arbetet.

4 Tjänsteställe för näringsidkare och vissa resor (avsnitt 6.6)

Tjänsteställets placering regleras enligt förslaget i lagtext och som utgångspunkt med de regler som gäller i inkomstslaget tjänst. Srf konsulterna anser att det är bra att tjänstestället i näringsverksamhet regleras. Däremot anser Srf konsulterna att det är svårt att förutse konsekvenserna av den reglering som nu föreslås. Enligt Srf konsulternas mening är frågan inte tillräckligt utredd i utredningen och det krävs mer vägledning i förarbetena för en korrekt tillämpning. Detta med särskilt med beaktande av den föreslagna regleringen i 16 kap. 28 c § IL om att varje näringsfastighet och näringsbostadsrätt ska anses vara ett tjänsteställe. Med anledning av det vill Srf konsulterna lyfta några skevheter som uppstår med den nya regleringen och som inte är kommenterade eller belysta.

4.1 Näringsverksamhet bestående av näringsfastigheter

En fysisk person innehar fem hyresfastigheter med bostäder som bedrivs som enskild näringsverksamhet. Enligt förslaget blir varje fastighet ett tjänsteställe för näringsidkaren (förslaget 16 kap. 28 c § IL). Personen har en lokal i en av dessa fastigheter där han förvarar maskiner och liknande. De resor som näringsidkaren gör mellan fastigheterna för att utföra arbete på fastigheterna kommer att ses som tjänsteresor enligt förslaget 16 kap. 28 d § IL.

Om förutsättningarna förändras så att personen fortfarande innehar fem hyresfastigheter, men att kontor och lager är förlagda i en hyrd lokal. Precis som tidigare kommer varje näringsfastighet att utgöra ett tjänsteställe för näringsidkaren. Även den hyrda lokalen med kontor och lager kommer att anses utgöra ett tjänsteställe enligt huvudregeln i förslaget 16 kap. 28 b § IL. De resor som personen gör mellan kontoret och de olika fastigheterna kommer inte att omfattas av särregleringen i 16 kap. 28 d § IL i och med att det endast reglerar resor mellan tjänsteställen som fastställts enligt 16 kap. 28 c § IL. Frågan blir hur dessa resor ska behandlas. Rimligen borde det inte vara någon skillnad utan det borde ses som tjänsteresa men eftersom situationen inte är särreglerad och motiveringen till 16 kap. 28 c § IL inte ger ledning anser Srf konsulterna att förtydliganden behövs. Enligt nuvarande reglering hade det varit en integrerad verksamhet och resan hade setts som en tjänsteresa.

4.1.1 Tillämpningen vid hyrd fastighet

För tillämpningen av förslaget i 16 kap. 28 c § IL krävs ett innehav av näringsfastighet för att regeln ska vara tillämplig. Det innebär att arrende av en näringsfastighet inte kommer att utgöra ett tjänsteställe enligt denna reglering. Utan tjänstestället kommer att bestämmas enligt huvudregeln i 28 b §.

Det blir omotiverade skillnader om fastigheten ägs eller hyrs. Detta får också konsekvenser för särregleringen om resor i näringsverksamheten, se mer nedan.

4.2 Avdragsrätt för resor i näringsverksamheten med arbetsmaskiner och tyngre arbetsredskap (avsnitt 6.6.2)

Enligt Srf konsulternas uppfattning är tillämpningen av de föreslagna reglerna i 16 kap. 28 d § IL otydliga. Med anledning av detta samt att det är svårt att förutse de olika konsekvenser som regeln medför samt den särbehandling som uppstår avstyrker Srf konsulterna förslaget i denna del.

4.2.1 Förslaget 16 kap. 28 d § första stycket IL

I utredningen lämnas förslaget om att utgifter för resor med arbetsmaskiner och tyngre arbetsredskap mellan bostaden och ett tjänsteställe som avses i 28 c § ska dras av om resorna utförs i näringsverksamheten.

Av lagtexten framgår att ”resor med arbetsmaskiner och tyngre arbetsredskap” är resor i näringsverksamheten. Denna skrivning väcker en del frågor. Krävs det att resorna rent faktiskt företas med maskinen? Det vill säga att det ska vara tal om att resan företas med till exempel traktorer, skotare, åkgräsklippare för att regeln ska vara tillämplig? Eller är regeln även tillämplig om en gräsklippare transporteras på släp mellan till exempel två näringsfastigheter?

Av författningskommentaren till 16 kap. 28 d § första stycket IL framgår att det ska handla om att åka traktor till tjänstestället för att utföra arbete där (s. 258). Det vanliga är att traktorn är en tillgång i näringsverksamheten och att kostnaderna för den redan är avdragna i verksamheten. Är regleringen till för att undvika uttagsbeskattning av resor till och från arbetet?

Regeln gäller bara för resor mellan bostaden och ett tjänsteställe som avses i 28 c §. Det innebär att transporter med maskiner mellan bostaden och en fastighet som arrenderas inte kommer att omfattas av regeln. Inte heller kommer transporter med maskiner till ett tjänsteställe som avses i 28 b § att omfattas.

Srf konsulterna anser att regeln väcker en rad frågor och att det kommer att uppstå bevisvärigheter för den skattskyldige att visa att dessa resor har företagits.

4.2.2 Förslaget 16 kap. 28 d § tredje stycket II

Enligt förslaget ska resor mellan tjänsteställen som avses i 28 c § dras av om resorna utförs i näringsverksamheten. I författningskommentaren exemplifieras det med resor mellan skogsskiften inom ramen för skogsskötsel samt resor från en jordbruksfastighet till en annan närliggande jordbruksfastighet (s. 258f).

Srf konsulterna anser att skrivningarna i författningskommentaren ger intrycket av att det ska handla om "integrerade" verksamheter. Författningsförslaget däremot talar bara om resor mellan tjänsteställen som avses i 28 c §. För att förtydliga tillämpningen av regeln anser Srf konsulterna att det i förarbeten bör kommenteras om det ska handla om "integrerade" verksamheter eller inte då exemplen tyder på det.

För tillämpningen av 28 c § krävs att näringsverksamheten utgörs av "innehav av näringsverksamhet". En sådan skrivning innebär att ett arrende av till exempel jordbruksmark inte omfattas av skrivningen. Det gör att resor mellan en jordbruksfastighet som man äger och en som man arrenderar inte omfattas av bestämmelsen i 28 d § om resor i verksamheten.

Srf konsulterna anser att konsekvenserna av den föreslagna regeln inte är tillräckligt belysta i utredningen.

5 Övriga materiella synpunkter

Nedan följer andra materiella synpunkter på utredningens förslag.

5.1 Maximi- och normalbelopp (avsnitt 7.3.2)

Enligt förslaget ska begreppen maximibelopp respektive normalbelopp ersättas med begreppen inrikesbelopp respektive utrikesbelopp.

Srf konsulterna anser att det är bra med ändrade begrepp. De föreslagna begreppen är mer förklarande och informativa om i vilka sammanhang de ska användas.

5.2 Begreppet tjänsteresa (avsnitt 8)

Enligt förslaget införs en definition av begreppet tjänsteresa i inkomstskattelagen.

Srf konsulterna anser att det är bra att en definition av begreppet tjänsteresa införs. Det gör att reglerna blir lättare att tillämpa och ökar förståelsen.

Däremot är det inte tydligt vad som är en tjänsteresa i näringsverksamheten.

5.3 Avdrag för ökade utgifter vid tjänsteresa (avsnitt 8.6.2)

Srf konsulterna anser att det är bra att antalet tidsintervaller för avdrag enligt schablon för måltider och småutgifter vid tjänsteresa minskas från tre till två.

6 Lagteknisk synpunkt

Enligt Srf konsulternas mening är hänvisningen i förslaget till 16 kap. 28 b § första stycket IL felaktig. I paragrafen sker en hänvisning till bestämmelserna i 12 kap. 5 och 6 §§ om tjänsteställets placering. Det borde rätteligen vara en hänvisning till 12 kap. 3 a - 3 b §§ IL.

16 kap. 28 b § första stycket IL

Vid fastställande av tjänsteställets placering för ett sådant tjänsteställe som omfattas av 28 a § tillämpas bestämmelserna om tjänsteställets placering i 12 kap. 5 och 6 §§.

Stockholm som ovan

Zennie Sjölund
Enhetschef Branschenshet
zennie.sjolund@srfkonsult.se

Therése Allard
Skattejurist
therese.allard@srfkonsult.se